

РЕШЕНИЕ

№ 818

гр. София, 11.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10828** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Г., управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №189226/10.08.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13^{-ти} състав по н.а.х. дело №5739/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Поддържа, че Наредба № РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредба №РД-07-2 или Наредбата) не забранява инструктажът да бъде документиран на отделни листове, поради което не е налице нарушение. Счита, че Наказателното постановление (НП) е издадено от некомпетентен орган. Касаторът намира, че е следвало да бъде санкциониран за неизпълнено предписание на контролните органи по чл.415, ал.1 КТ, както и че в НП не е посочено качеството му на работодател и строител. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и по същество да бъде отменено НП №22-004078/07.12.2017г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“

[населено място] към Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ). Алтернативно, счита, че деянието за което на дружеството е наложено административно наказание представлява маловажен случай и моли касационната инстанция да приложи разпоредбата на чл. 415в от Кодекса на труда (КТ), както и чл.28 ЗАНН.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – С., представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени доказателствата събрани по делото, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №22-004078/07.12.2017г., на основание чл.41б, ал.5 и чл.413, ал. 2 КТ, на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за това, че при извършена на 01.11.2017г. проверка на място в обект за контрол: Пететажна частна жилищна сграда тип Общежитие в УПИ ХХХ.883, кв.6, по плана на местността „В.-ВЕЦ С.“, изпълняван от [фирма], е установено, че дружеството е документирало проведения ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа на работниците на отделни листове, а не в Книга за инструктаж, с което е нарушена разпоредбата на чл.11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №22-004078/07.12.2017г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2, поради което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 13^{-ти} с-в.

С разпоредбата на чл.11, ал.1 от Наредба № РД-07-2 е въведено задължение за работодателите да осигуряват провеждането на инструктажи по

безопасност и здраве при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време. Според изискването на ал.5 на чл.11 от Наредбата инструктажите, проведени по реда на наредбата, се документират в Книги за инструктажи.

За състава на установеното конкретно нарушение е ирелевантно самото провеждане на инструктажа, тъй като за съставомерността на деянието е от значение отрицателният факт на недокументиране на проведения инструктаж, а не неговото извършване или не. При проведен инструктаж – първоначален или периодичен, това обстоятелство следва да бъде отразено по съответния ред и именно това отразяване свидетелства пред проверяващите органи за изпълнение на законовото задължение за извършване на инструктаж.

В случая, по делото не е спорно, че провежданият всекидневен инструктаж по безопасност и здраве при работа на работниците от 01.11.2017г. е документиран на отделни листове, а не в специална книга за това. Това обстоятелство безпротиворечиво се установява от разпита на актосъставителя С. Д. Л.. Установеното фактическо поведение на работодателя безспорно представлява нарушение на реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите, който е част от правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Санкционната разпоредба на чл.413, ал.2 КТ предвижда имуществена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лева за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. В конкретния случай е установено неизпълнение от касатора, в качеството му на работодател, на задължението по чл.11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2, проведените инструктажи да бъдат документи в нарочна книга по образец. Имуствената санкция в размер на 1500 лева е наложена в предвидения от закона минимален размер, поради което не подлежи на редуциране.

Касационната инстанция не споделя оплакването за неправилно приложение на санкционната норма от наказващия орган. Разпоредбата на чл.413, ал.2 КТ предвижда налагане на имуществена санкция на работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Именно това е приложимата за случая санкционна норма, защото Наредба № РД-07-2 има за цел да осигури здравословни и безопасни условия на труд, което е видно и от самото ѝ заглавие. На свой ред, разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ предвижда имуществена санкция за лице, което не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, но тази санкционна норма се прилага едва при констатирана нередност, за която е дадено задължително предписание и то не е изпълнено. В случая, нарушението е констатирано и санкционирано, без да се е налагало да се дава задължително предписание, чието изпълнение да се контролира. Вярно е, че с протокола за извършена проверка на [фирма] са дадени редица предписания, но тяхното неизпълнение би съставлявало самостоятелно нарушение, различно от разглежданото. Става въпрос за различни състави на нарушения, които не се намират в колизия едно с друго.

Неоснователно е и възражението на касатора за допуснато нарушение, тъй като в НП не е посочено качеството му на работодател и строител. Административно-наказващият орган е вписал в НП, че изпълнител на строежа е

именно [фирма], поради което законосъобразно му е наложил имуществената санкция, в качеството му на работодател с констатирани при проверката негови работници.

Не се споделя възражението, че НП е издадено от некомпетентен орган. Издателят на НП Д. Г. И. е назначен на длъжност директор на ДИТ – С.. Със Заповед №3-0058/11.02.2014г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ (приложена по административната преписка) директорите на дирекции „Инспекция по труда“ са оправомощени по т.4 да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори и от лица от ДИТ, посочени в чл.21, ал.2 от Устройствения правилник на ИА ГИТ, за нарушения на КТ.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 415в КТ, както и чл. 28 от ЗАНН. На първо място, наличието на норма в специалния закон (чл.415в КТ), която урежда отговорност за маловажно нарушение, изключва приложението на общата такава по чл.28 ЗАНН. Според чл.415в, ал.1 КТ маловажно е нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители. В случая не са спазени тези кумулативни изисквания. Работодателят не оспорва, че периодичният инструктаж се провежда на отделни листа, а не в книга, за което при проверката на 01.11.2017г. са събрани доказателства – листа, които макар и с реквизитите по Приложение № 1 към Наредба № РД-07-2/2009 г., не са подредени в книга. В административнонаказателната преписка не се съдържа книга за проведен инструктаж, нито такава е представена в производството пред СРС. Действително, представени са копия от страници на книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, но същата касае дати, които следват процесното нарушение – 09 и 10.11.2017г. Надлежно попълване на книгата за ежедневен инструктаж за 01.11.2017г. не е представена.

Противно на твърденията от касационната жалба, касационният състав не намира за порок на издаденото НП липсата на изложени съображения относно евентуална неприложимост на привилегирания състав по чл.415в, ал.1 КТ. Такова законово задължение наказващият орган няма, а тълкуването на касатора не води до друг извод. Единствено в ал.2 от нормативния текст е посочено кои нарушения са немаловажни, но текстът не въвежда задължение за административно-наказващия орган да излага доводи защо не приема нарушението за маловажно. Все пак, с оглед направеното касационно оплакване, следва да се посочи, че нарушението не е маловажно с оглед значителността на засегнатите обществени отношения по осигуряване живота и здравето на строителните работници и осигуряването безопасни и здравословни условия на труд.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.4 АПК, на ответника се дължат разноски. В настоящия случай ответникът е бил представяван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -

град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №189226/10.08.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13^{-ти} състав по н.а.х. дело №5739/2018г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] сумата от 100 (сто) лева – разноси по к.а.х. дело №10828/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.